BOOMI INTERNATIONAL RESEARCH JOURNAL OF TAMIL

E - ISSN: 3139 -1893 An international open access, peer- reviewed, refereed journal

இன்றைய சமூகத்தில் கைம்பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

முனைவர் ஜெ. தமிமுல் அன்சாரி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, புதுக்கல்லூரி (தன்னாட்சி), சென்னை – 60014, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சமூகத்தில் பெண்கள் பல்வேறு நிலைகளில் சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். அவற்றுள் கணவனை இழந்த கைம்பெண்களின் வாழ்க்கை தனித்துவமான சிக்கல்களைக் கொண்டதாக அமைகிறது. குடும்பத் தலைவனை இழந்த பின் பொருளாதார நெருக்கடி, சமூகப் புறக்கணிப்பு, உளவியல் பாதிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பின்மை போன்ற பல்வேறு சவால்களை கைம்பெண்கள் எதிர்கொள்கின்றனர். கல்வி மற்றும் சமூக முன்னேற்றம் அதிகரித்த போதிலும் கைம்பெண்கள் தொடர்பான பழமைவாதக் கருத்துகள் இன்னும் முற்றிலுமாக நீங்கவில்லை. இக்கட்டுரை இன்றைய சமூகத்தில் கைம்பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் முக்கிய சவால்களை ஆராய்ந்து அவற்றிற்கான தீர்வுகளையும் முன்வைக்கிறது.

திறவுச்சொற்கள்

கைம்பெண்கள், சமூகச் சவால்கள், பெண்ணுரிமை, பொருளாதார முன்னேற்றம், சமூக மாற்றம்.

முன்னுரை

குடும்பம் மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படை அமைப்பாகும். குடும்பத்தின் மையமாகக் கருதப்படும் கணவனை இழக்கும் சூழல் பெண்ணின் வாழ்க்கையில் பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. கணவனை இழந்த பெண் கைம்பெண் என அழைக்கப்படுகிறாள். இந்தியச் சமூகத்தில் கைம்பெண்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக சமூகப் பாகுபாடுகளுக்கும் கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உள்ளாகியுள்ளனர். கல்வி, சட்டம் மற்றும் சமூகச் சீர்திருத்தங்களின் விளைவாக நிலைமை மேம்பட்டிருந்தாலும், பல்வேறு சவால்கள் இன்னும் நீடிக்கின்றன.

நோக்கம்

இன்றைய சமூகத்தில் கைம்பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை ஆராய்தல். பொருளாதார, சமூக மற்றும் உளவியல் பிரச்சனைகளை விளக்குதல். கைம்பெண்களின் உரிமைகள் மற்றும் முன்னேற்ற வாய்ப்புகளை எடுத்துரைத்தல். அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை முன்மொழிதல்.

ஆய்வுமுறை

இக்கட்டுரை விளக்கவியல் ஆய்வு முறையின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. சமூக ஆய்வுகள், பெண்ணியக் கருத்துகள், இதழ்கள், நூல்கள் மற்றும் சமகாலக் கருத்தாடல்களின் அடிப்படையில் தகவல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

கைம்பெண்கள் மற்றும் பொருளாதாரச் சவால்கள்

கணவனை இழந்த பிறகு பல பெண்கள் பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்கொள்கின்றனர். குறிப்பாக குடும்ப வருமானம் முழுவதும் கணவரையே சார்ந்திருந்ததால், அவரது மறைவிற்குப் பின் குடும்பத்தை நடத்துவது அவர்களுக்கு மிகவும் கடினமாகிறது. குழந்தைகளின் கல்வி, மருத்துவச் செலவுகள், அன்றாட வாழ்க்கைச் செலவுகள் ஆகியவற்றைச் சமாளிப்பதில் பல கைம்பெண்கள் சிரமப்படுகின்றனர்.[1] கிராமப்புறங்களில் வாழும் கைம்பெண்கள் வேலைவாய்ப்பின்மை மற்றும் குறைந்த வருமானம் காரணமாக வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் வாழும் நிலையும் காணப்படுகிறது.

சமூகப் புறக்கணிப்பு

நாகரீகம் மேம்பட்ட இன்றையச் சூழலிலும் சில சமூகங்களில் கைம்பெண்கள் இன்னும் புறக்கணிக்கப்படுகின்றனர். திருமணம், விழாக்கள் மற்றும் குடும்ப நிகழ்ச்சிகளில் அவர்களின் பங்கேற்பு விரும்பத்தகாததாகக் கருதப்படும் பழக்கவழக்கங்கள் இன்னும் தொடர்கின்றன.

இத்தகைய அணுகுமுறைகள் அவர்களின் மனநிலையை பாதிப்பதோடு சமூகத் தனிமையையும் ஏற்படுத்துகின்றன. சமூகத்தில் சம உரிமையுடன் வாழும் வாய்ப்பு மறுக்கப்படும்போது அவர்களின் தன்னம்பிக்கை குறைகிறது.

கைம்பெண்களும் சடங்குகளும்

கணவனை இழந்த பெண்களின் வாழ்க்கை தனிப்பட்ட துயரத்தை மட்டுமல்லாது, சமயம் மற்றும் சமூக மரபுகளால் வடிவமைக்கப்படும் பல்வேறு நடைமுறைகளையும் உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது. உலகின் பல சமயங்களிலும் கணவனை இழந்த பெண்களுக்கென குறிப்பிட்ட சடங்குகள் மற்றும் வாழ்வியல் நெறிமுறைகள் காணப்படுகின்றன.

இந்துச் சமய மரபில், கணவனை இழந்த பெண் துக்கத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையில் சில சடங்குகளை மேற்கொள்வது வழக்கமாக இருந்தது. அணிகலன்களை அகற்றுதல், எளிய உடை அணிதல், குறிப்பிட்ட காலம் விழாக்களில் பங்கேற்காமை போன்ற நடைமுறைகள் பல பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. இவை காலப்போக்கில் குறைந்திருந்தாலும், சில இடங்களில் இன்னும் தொடர்கின்றன.

கிறித்தவ மரபில், கணவனை இழந்த பெண்ணின் மன ஆறுதலுக்கு இறைவேண்டுதல், நினைவு வழிபாடுகள் மற்றும் திருச்சபையின் ஆதரவு மூலம் துயரத்தை எதிர்கொள்ள உதவப்படுகிறது. கைம்பெண்கள் சமூக வாழ்விலிருந்து விலக்கப்படாமல் தொடர்ந்து பங்கேற்க ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர்.

இசுலாமிய சமயத்தில், கணவனை இழந்த பெண் இத்தா (Iddah) எனப்படும் காத்திருப்புக் காலத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும். கணவன் இறந்த பின் நான்கு மாதங்களும் பத்து நாட்களும் இத்தா கடைப்பிடிக்கப்படுவது சமயக் கடமையாகக் கருதப்படுகிறது. இக்காலம் துயரத்தை அனுசரிப்பதற்கும், குடும்ப நிலையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும், பெண்ணின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் உதவுகிறது. இத்தா காலத்தில் பெண்ணின் வாழ்வாதாரப் பொறுப்பு குடும்பத்தினரால் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.[2]

சமயங்களின் நடைமுறைகள் மாறுபட்டாலும், அவற்றின் அடிப்படை நோக்கம் கணவனை இழந்த பெண்ணின் மனநிலையை மதித்து, அவளுக்கு சமூக மற்றும் குடும்ப ஆதரவை வழங்குவதாகும். இருப்பினும், சில நேரங்களில் மரபுகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள் பெண்களின் சுதந்திரத்தையும் சமூகப் பங்கேற்பையும் கட்டுப்படுத்தும் கருவிகளாக மாறும் நிலையும் காணப்படுகிறது. எனவே சமயப் போதனைகளின் மனிதநேய நோக்கத்தை உணர்ந்து, கைம்பெண்களின் மரியாதை மற்றும் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் அணுகுமுறையே சமகால சமூகத்திற்கு அவசியமாகும்.

உளவியல் மற்றும் மனநலப் பிரச்சனைகள்

கணவனை இழப்பது ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய மன உளைச்சலை ஏற்படுத்தும் நிகழ்வாகும். துயரம், தனிமை, பாதுகாப்பின்மை, எதிர்கால அச்சம் போன்றவை அவர்களின் மனநலத்தைப் பாதிக்கின்றன. பல கைம்பெண்கள் மனஅழுத்தம், மனச்சோர்வு மற்றும் சமூகத் தனிமை போன்ற பிரச்சனைகளால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இதற்கு குடும்ப ஆதரவும் சமூக ஆதரவும் மிகவும் அவசியமாகின்றன.

குழந்தைகளை வளர்ப்பதில் ஏற்படும் சவால்கள்

கணவனை இழந்த பெண்கள் குடும்பத் தலைவியாக மாற வேண்டிய சூழல் ஏற்படுகிறது. குழந்தைகளின் கல்வி, ஒழுக்கம், பொருளாதாரத் தேவைகள் மற்றும் எதிர்காலத்தைத் திட்டமிடுதல் போன்ற பொறுப்புகள் அனைத்தும் அவர்கள் மீது விழுகின்றன. குறைந்த வருமானம் மற்றும் சமூக அழுத்தங்கள் காரணமாக குழந்தைகளின் கல்வி பாதிக்கப்படும் அபாயமும் உள்ளது.

சொத்துரிமை மற்றும் சட்டச் சிக்கல்கள்

சில குடும்பங்களில் கைம்பெண்கள் சொத்துரிமை தொடர்பான பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். கணவரின் சொத்தில் உரிமை இருந்தபோதிலும் குடும்ப உறுப்பினர்களின் எதிர்ப்பு அல்லது சட்ட அறிவின்மை காரணமாக உரிய உரிமையைப் பெற முடியாத சூழல்கள் ஏற்படுகின்றன. சட்ட விழிப்புணர்வு இல்லாமை பல பெண்களை பாதிக்கிறது. எனவே சட்ட உதவியும் ஆலோசனையும் அவசியமாகின்றன.

மறுமணம் தொடர்பான சமூகப் பார்வை

இன்றைய சமூகத்தில் பெண்களின் மறுமணத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை வளர்ந்து வந்தாலும், பல இடங்களில் கைம்பெண்களின் மறுமணம் இன்னும் எதிர்மறையாகப் பார்க்கப்படுகிறது.

ஆண்களின் மறுமணம் எளிதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் நிலையில் பெண்களின் மறுமணம் குறித்து பல்வேறு கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன. இது பாலினச் சமத்துவமின்மையை வெளிப்படுத்துகிறது.

கல்வி மற்றும் வேலைவாய்ப்பு

கல்வி கைம்பெண்களின் வாழ்க்கையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் முக்கிய கருவியாக விளங்குகிறது. கல்வியறிவு பெற்ற பெண்கள் வேலைவாய்ப்புகளைப் பெற்று பொருளாதார சுய நிறைவை அடைகின்றனர். அரசு மற்றும் தனியார் அமைப்புகள் வழங்கும் திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சிகள் மற்றும் சுயதொழில் வாய்ப்புகள் கைம்பெண்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துகின்றன.

அரசு மற்றும் சமூக நலத் திட்டங்கள்

கைம்பெண்களுக்காக அரசு பல்வேறு நலத்திட்டங்களை செயல்படுத்தி வருகிறது. மாதாந்திர உதவித்தொகை, சுயதொழில் கடனுதவி, இலவசப் பயிற்சிகள் மற்றும் கல்வி உதவித்தொகைகள் போன்றவை அவர்களின் வாழ்க்கை முன்னேற்றத்திற்கு உதவுகின்றன. இத்திட்டங்கள் குறித்து போதுமான விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கைம்பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கான வழிமுறைகள்

கல்வி மற்றும் திறன் மேம்பாட்டுப் பயிற்சிகளை அதிகரித்தல். வேலை வாய்ப்பு மற்றும் சுயதொழில் வாய்ப்புகளை உருவாக்குதல். சட்ட விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல். மறுமணத்தைப் பற்றிய சமூகத் தடைகளை நீக்குதல். மனநல ஆலோசனை மையங்களை உருவாக்குதல். சமூக ஆதரவு குழுக்களை வலுப்படுத்துதல்.

முடிவுரை

கைம்பெண்கள் இன்றைய சமூகத்தில் பல்வேறு சவால்களை எதிர்கொண்டாலும் கல்வி, சட்டப் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூக விழிப்புணர்வு ஆகியவற்றின் மூலம் அவர்களின் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இருப்பினும் பொருளாதார நெருக்கடி, சமூகப் புறக்கணிப்பு, மனநலப் பிரச்சினைகள் மற்றும் மறுமணம் தொடர்பான எதிர்மறை பார்வைகள் இன்னும் முழுமையாக நீங்கவில்லை. கைம்பெண்களை இரக்கத்திற்குரியவர்களாக அல்லாமல் சம உரிமையுடைய மனிதர்களாகக் கருதி அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு சமூகமும் அரசும் இணைந்து செயல்பட வேண்டும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இரா. பிரேமா, பெண்ணியம் – அணுகுமுறைகள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, 2004, ப. 121.
2. திருக்குரான், அல்-பகரா, 2: 234.

துணை நூற்பட்டியல்

1. அப்துல் ஹமீது பாகவி (மொழி பெயர்ப்பு.) திருக்குர்ஆன் தமிழாக்கம், இஸ்லாமிய அரக்கட்டளை டிரஸ்ட், சென்னை, 2019.
2. இந்திய அரசு, இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டம், 1956 (திருத்தம் 2005). இந்திய அரசின் சட்ட வெளீயீட்டுத் துறை, புதுதில்லி.
3. தமிழக அரசின் சமூக நலத்துறை கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள் 2024-2025, சமூக நலத்துறை, சென்னை, 2024.